

kerne og maatte ventes at ville blive effektive i det Øjeblik, den hidtidige Afleveringspligt blev ophævet.

Gennem den af Nationalbankens Valuta-Kontor udøvede Virksomhed lykkedes det i Juni og Juli Maaneder at naa til en væsentligt forbedret Handelsbalance og Lettelse af Betalingsforholdet til Udlandet — angaaende Handelsbalancen for de forløbne Maaneder af 1932, sammenlignet med de tilsvarende Tal for 1931, henvises til de i Bilaget til Lovforslaget indeholdte Oplysninger — og efter at Nationalbanken i Slutningen af August havde sikret sig betydelige Valutakrediter i Udlandet, mente Regeringen i Overensstemmelse med Nationalbanken, at Betingelser var tilvejebragt for Afleveringspligtens Bortfald. Ved Bekendtgørelse Nr. 221 af 27. August 1932 ophævedes Afleveringspligten herefter. Pligten til Hjemførelse af udenlandske Tilgodehavender opretholdtes derimod stadig, og det samme gjaldt de til Forebyggelse af Spekulation udfærdigede Forskrifter, hvorefter Køb og Salg af Valuta skulde ske gennem Nationalbanken og de af denne bemyndigede Banker og Vekselerere. Nationalbanken udvidede de autoriserede Valutahandlendes Antal, saaledes at alle danske Banker og Fondsbørsmedlemmer, der ønskede det, fik Autorisation; de paagældende maatte kun stille Valuta til Raadighed til Dækning af den nødvendige Vareimport og lignende af Nationalbanken godkendte legitime Krav. Samtidig annullerede Bankerne som Følge af den gennem Afleveringspligtens Ophævelse skete Ændring i Situationen alle de i Bankerne liggende Ordre paa Køb af Valuta, saaledes at de Kunder, der ønskede Valuta til den frie Noteringskurs, maatte indsende nye Købsordrer med Angivelse af den Højstekurs, de paagældende vilde betale, og Dokumentation for, at Valutaen skulde benyttes til Betaling af forfaldne Forpligtelser, for hvilke der forelaa Valuta-Attest eller lignende Dokumentation. Hvis en Ordre paa Grund af den fastsatte Højstekurs ikke kunde effektueres, ansaas den for bortfalden, dersom den ikke paany blev indgivet. Ved Valutanoteringen Mandagen den 29. August 1932 noteredes Sterling herefter til 19,65 imod 18,79 Lørdagen den 27. s. M.; Dollars noteredes til 568,00 imod 543,75 den foregaaende Noteringsdag. Disse Kurser skyldtes *dels* Hensynet til det meget betydelige Beløb af udækkede Valutakrav, der — som tidligere nævnt — laa i Bankerne og maatte ventes nu at ville blive effektive, *dels* Nødvendigheden af som Udgangspunkt for den frie Kursansættelse at vælge en Kurs, der maatte

antages under alle Omstændigheder at kunne holdes. Efter Genoptagelsen af den frie Valutanotering viste det sig, at de til Bankerne indgivne Valutabegæringer, hvis Størrelse havde bevirket, at man ikke tidligere turde skride til Afleveringspligtens Ophævelse, for en væsentlig Del ikke blev effektive. Samtidig var Udbudet af Valuta væsentlig større end Begæret, saaledes at Kursen for Sterling de følgende to Dage — den 30. og 31. August — faldt til henholdsvis 19,47 og 19,40 og for Dollars til 561,75 og 560,50, en Bevægelse, der senere er fortsat omend i væsentlig mindre Grad, idet Nationalbanken for at modvirke tilfældige Kursudsving fra Dag til Dag — et Forhold, der er af megen Vigtighed for Erhvervslivets Dispositioner — og for at styrke sin Valutabeholdning har optaget betydelige Beløb af den udbudte fremmede Valuta. Kursen for Sterling har i Begyndelsen af Oktober været 19,28.

Siden Valutaafleveringspligtens Bortfald har de paa Københavns Børs noterede Valutakurser været fuldt effektive, saaledes at alle forfaldne legitime Valutakrav har kunnet dækkes, og det har ikke været nødvendigt for Nationalbanken at gøre Brug af de optagne Valutakrediter, idet Banken tværtimod har været i Stand til i den forløbne Tid at styrke sin Valutabeholdning med betydelige Beløb.

Ved § 7 i Loven af 30. Maj 1932 blev det foreskrevet, at Valutacentralen (Nationalbankens Valuta-Kontor) vilde være at begrænse i sit hidtidige Omfang eller at ophæve inden Forløbet af de med Hensyn til Valutaafleveringspligtens Ophævelse fastsatte Tidsfrister, den 31. August eller senest den 15. Oktober 1932. I Overensstemmelse med denne Forskrift er Valutakontorets Omfang blevet begrænset derved, at der fra den 1. September 1932 ikke længere kræves Valuta-Attest til Indførsel af nedennævnte Varer:

Uformalet Korn og Bælgsæd, Toldtariffens Løbe-No. 139.

Formalet Tapioka- og Maniokrod til Foderbrug, Toldtariffens Løbe-Nr. 139.

Alle Foderstoffer, der henføres under Toldtariffens Løbe-Nr. 59.

Benmel og Kødmel til Foderbrug, Toldtariffens Løbe-Nr. 9 og 41.

Melasse til Foderbrug, Toldtariffens Løbe-Nr. 313.

Kaffe, Toldtariffens Løbe-Nr. 133 og 134.

Ris, Rismel, Risstivelse, Toldtariffens Løbe-Nr. 285—287.

The, Toldtariffens Løbe-Nr. 317.